

SMOLENICKÝ POSOL

3/2018

FARSKÝ ČASOPIS, XVIII. ročník, 15.9.2018 na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie

AK VŠETKO ZLÉ JE NA NIEČO DOBRÉ PETER ŠIMKO

Tak sa to hovorí. Je to naozaj pravda? Nevyliečiteľné choroby, rozličné postihnutia, straty a iné utrpenia, hlavne nezapríčené považujeme za nezmyselné. Nezmyselné je to, čo nemá žiaden zmysel, teda k ničomu to nevedie. Nakoľko nepoznáme budúcnosť, pozeráme sa na to, čo je zlé v našom živote iba zo zorného uhla prítomnosti.

Boh je láska, a teda nemôže nám chcieť zlo. Problém je naša sloboda, ktorou sa dokážeme rozhodnúť proti Božiemu nemeniteľnému poriadku. Iný problém je v tom, že Boh nám dovolí ísť proti nemu, lebo nás nenúti. Lenže nie je voči nám ľahostajný, snaží sa do našich životov nasmerovať okolnosti, aby sme sa vrátili domov, k nemu.

Posledné slovo bude mať Dobro

Život je ako obrovská šachová partia s nezmerateľnými množstvami kombinácií, ktoré sú známe iba Stvoriteľovi. Ani anjeli ani satan ich nepozná, veď keby diabol vedel, že bude porazený Kristom na kríži, tak by sa veľmi usiloval, aby tak nezomrel. Lenže Boh mu prešiel cez rozum.

Preto, ak Boh dopúšťa zlo, je to iba vtedy, ak je nádej na dobrý výsledok podobne ako v šachovej partii, keď obetujem napríklad vežu, aby som získal celkové víťazstvo. Ježiš to hovorí aj takto: Je pre teba lepšie, keď vojdeš do Božieho kráľovstva s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do pekla (Mk 9,47).

Pokorou k pravde

V Denníku sv. Faustíny čítame: *Vidím, že Boh nikdy nedopustí na nás viac, ako môžeme uniesť. Ó, nebojím sa ničoho. Ak zosiela na dušu veľké utrpenie, vtedy ju posilňuje ešte väčšou milosťou, hoci ju vôbec nepozorujeme (78). Boh však dušu potajomky podopiera. Ona o tom nevie, lebo inak by to nevydržala. A Boh vie, čo môže na dušu dopustiť ... Všetky tieto skúšky sú ťažké a namáhavé. Boh ich nedopúšťa na dušu, ktorej by predtým nedal milosť hlbšie prebývať s ním a ktorá by nezakúsila Božiu sladkosť. Boh má v tom svoj plán, ktorý je pre nás nevysspytateľný. Boh často podobným spôsobom pripravuje dušu na ďalšie zámery a veľké diela (97).*

Všetky nepríjemnosti v našom živote nás majú otvoriť pre pokoru, teda poznávame pravdu o sebe, aký sme – z jednej strany úbohí, z druhej strany Bohom milovaní.

V dňoch 10. a 11. septembra zažila naša farnosť a obec historickú návštevu. Otec biskup Ludovick Minde bol prvým biskupom z afrického kontinentu na návšteve v Smoleniciach.
Foto Andrej Lančarič

Očisťovanie vzťahov

Pokorou odhalíme zmysel mnohých vecí, ktoré sa dejú okolo nás. Napríklad, prečo Pán, Boh, dopúšťa škandály v Cirkvi. Je to preto, lebo Cirkev je Tajomné Telo Kristovo, a Boh si ju bude vždy chrániť. Vždy je lepšie, keď zlo sa prejaví navonok, ako keď ostane vnútri skryté a požiera orgány. Organizmus sa ocitá a zachráni vtedy, keď vytečie hnis ako zlo von. Preto dopustenie škandálov je prejavom zvláštnej Božej starostlivosti o Cirkev, aby nikdy nezanikla. Podobne aj v manželstve je lepšie, keď si manželia medzi sebou povedia, čo je zlé, aj keď búrlivo. Vtedy zlo vytečie von, a je to lepšie ako tichá domácnosť či hraný vzťah. Preto platí zásada, že keď sa ešte hádajú, ešte sa majú radi, ale ak sú si ľahostajní, vtedy je zle nedobre.

Najlepšie to zhrnul sv. apoštol Pavol, keď napísal z vlastnej i biblickej skúsenosti: Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré (Rim 8,28). Preto nenechajme sa znechutiť ničím, nikým, ani sebou samým. Dôvera v Boha nám prináša nádej, je ako svetlo v tme. Aj keby bolo akokoľvek malé, aj tak tma nemá na výber - musí ustúpiť.

EDITORIÁL

Po letnom oddychu sme sa opäť vrátili k svojim povinnostiam. Mesiac september je presýtený sviatkami a slávnosťami, ktoré nám pripomínajú, že máme Pannu Máriu, nebeskú Matku, ktorá je zároveň aj patrónkou našej farnosti.

Kde je biskup, je prítomná celá Cirkev. Zvlášť intenzívne sme to mohli prežiť vďaka návšteve biskupa z Kabamy v Tanzánii, ktorý prišiel navštíviť Slovenko a svojich priateľov, medzi nimi aj pána dekana.

Zvony zvonila na poplach, dalo by sa povedať. Ich havarijný stav už dlhšiu dobu volá po rekonštrukcii a dobrá správa je, že ich rekonštrukcia sa už blíži.

Padajúce lísty zo stromov a farebná príroda nás postupne naladí na pokojnejšie obdobie roka, čo však nemusí znamenať zábahľku. Len presun aktivity z vonku do vnútra ako to býva v živote človeka aj s pribúdajúcim vekom.

Evanjeliová nádej je predsa aj v tom, že to, čo sa javí navonok ako upadajúce, môže vnútorne rásť a klíčiť pre večné hodnoty ako zrňko, ktoré musí padnúť do zeme a odumrieť, aby prinieslo úrodu.

Tak vám želáme bohatú úrodu v tomto jesennom čase, a to nielen vo vašich záhradách, milí čitatelia Smolenického posla :-)
redakčná rada

„KTO SEDÍ V KOSTOLE A MYSLÍ SI, ŽE BUDE Z NEHO DOBRÝ ČLOVEK, TAK SI MÔŽE SADNÚŤ DO GARÁŽE A ČAKAŤ, ŽE BUDE Z NEHO AUTO...“

MÁRIA ROMANOVÁ

Keď som si na internete prečítala túto myšlienku, premýšľala som, načo vlastne chodíme do kostola, na sv. omše. Mali by sme si uvedomiť, že návšteva nášho svätého chrámu nás má privádzať k Tomu Najvyššiemu. Tu by sme si mali očistiť svoje telá i duše. Ísť za Pánom s radosťou a ešte s väčšou radosťou odchádzať posilnení a povzbudení. Náš každodenný život nás stavia do rôznych situácií, ale ako kresťania sa máme naučiť reagovať nie s hnevom, krikom, ohováraním, či osočovaním. Tým neškodíme iba sebe, ale aj ostatným veriacim a všetci sme potom v jednom vreci... Matička, patrónka nášho chrámu, prosíme Ťa, chráň nás od zlého a veď nás po ceste životom, aby sme sa raz mohli stretnúť s Tebou a Tvojim synom. Amen.

ZOBOR ZDRAVÍ ZÁRUBY 2

MILOSLAV MRVA

Najprv veľa srdečných pozdravov zo starobylej Nitry zasielam všetkým čitateľom hodnotného farského časopisu! :-)

Keďže v názve sú tri Z, tak aj ja by som sa k Vám teraz prihovril v troch samostatných zamysleniach.

Prvé: Keď ma – svojho času - prišli milé redaktorky navštíviť, medzi ich prvými otázkami bola tá, že čo ma viedlo k tomu, že som napísal to vyznanie? Odpovedám – vďačnosť. Aj to vyjadruje nadpis vyznania – „Vďaka Ti, Bože!“

Tým, ktorým sa nedostala táto moja knižočka chcem zdôrazniť, že po mojej 80-ke som cítil potrebu sa verejne poďakovať Bohu za moje obrátenie, za môj život. Veď len posúďte: 20 ročný mládenec, ktorý sa vôbec nemodlil a na vojenskej službe – či už v Pardubicích alebo v Ružomberku – ani nenavštívil kostol, ktorému otec dohovárať za nepekny príklad učiteľa, sa pod vplyvom Božej milosti cez jednu prečítanú knihu úplne obráti a začne nový život. Spomeniem len, že som prišiel v nedeľu sa vyspovedať z celého života a na chóre, kde som predtým s mládenkami vyrušoval, som si pokľakol a potom cez celý kostol – v časoch, keď na sv. prijímanie chodili len babičky – som ako učiteľ išiel k sv. prijímaniu, vrátil som sa späť medzi mládenčov a znovu som si pokľakol, Tí len pozerali! No a na Veľký piatok som niesol kríž spolu s babičkami na sakrálnych miestach v obci, čo samozrejme nezostalo bez odozvy a vylúčili ma z učiteľského miesta. Taktiež sa úplne zmenilo aj moje správanie – prestal som fajčiť, piť alkohol, jest sladkosti, v piatok som držal hladovku, kúpil som sa v studenej vode, zbavil sa všetkých vulgarizmov a pod. A postupne v ateistickej dobe som sa za dramatických okolností stal kňazom. Či sa nepatrí za to Pánu Bohu poďakovať aj verejne? Aj na prímichnom obrázku som mal motto: „Milosťou Božou som tým, čím som!“

Druhé: Zaujmal ma prípad kňaza Mariána Kuffu, ktorého si veľmi vážim, ako bol v denníku SME evanjelickým teológom Michalom Havranom pošpinený. Že vraj pôsobí ako vyšinutý predátor, ľudia ho majú na posmech, okrajový blázon, spája sa s fašista-

mi, nech ide do cirkusu a podobne... všetci sme čakali, že páter Kuffa to len tak nenechá. Aká bola jeho „pomsta“? Nádherná! „Ja mu odpúšťam!“ „A žehnám mu!“ A požiadal katolíckych právnikov, ktorí to dali k súdu, aby to stiahli. Ako je to krásne, že máme milovať aj nepriateľov! A Pán Ježiš hovorí: Buďte dokonalí, ako je aj Váš nebeský Otec dokonalý!

Skúsme to...

A do tretice: ešte trochu „rypnem“ do svedomia...

Máme každý deň rozjímať, meditoval. V niektorých krajinách to majú v školách povinne. Máme k tomu bohatý materiál. Taká „Hlouchovaminutenka“ alebo „Rozjímania sv. Ignáca“. No a z nich vyberám:

Prvé pravidlo nášho konania má byť: „Bohu dôverovať, akoby úspech nezávisel od nás, ale od Boha. Ale taktiež robiť všetko, čo je v našich silách, aby všetko záviselo od nás.“

Stáva sa, že niektorí sa držia len toho prvého... i keď je veľmi dôležité, že bez Božieho požehnania, márne sú naše namáhania... Ale zabúdajú na to druhé – čo mám robiť ja? U Pána Boha lenivci nemajú šancu! Prozreteľnosť jestvuje pre tých, čo chcú pracovať - a nie pre zaháľáčov, a nie pre bojovníkov, a nie pre zbehov! Nemáme hovoriť Pane! Pane! Ale zodpovedne a cieľavedome pracovať pri povznesení svojho charakteru! A stále vpred a stále k lepšiemu! Napr. darmo bude niekto prosiť, aby mu Pán Boh dal zdravie, keď si ho ničí cigaretou, alkoholom, prejedaním sa a pod. Alebo darmo bude niekto prosiť o pokoj v rodine, keď sa nevie ovládať, robí rozbroje a narúša domáci pokoj! Povedal by som : „ Ty lajdáku, darebáku, pracuj na sebe! Premáhaj sa, ovládaj sa!“

Na záver zhrniem tie tri zamyslenia:

- Aby sme boli naplnení vďačnosťou voči Bohu, čo je predpokladom Jeho ďalších darov...

- Aby sme vedeli odpúšťať aj nepriateľom, žehnať im – ako vdp. Kuffa...

- Nespoliehať sa len na Božiu pomoc, ale urobiť všetko, čo je v našich silách!

To Vám želá a za to sa modlí

Miloslav spod Zobora

V NEŠTICHU SÚ HOTOVÉ RÍNY A ZVODY, ČAKÁ NÁS REKONŠTRUKCIA SMOLENICKÝCH ZVONOV

PETER ŠIMKO

Tento rok plánujeme generálnu opravu zariadenia zvonov v Smoleniciach. V súčasnosti inštalovaný systém pohonu zvonov pochádza zo 70.-80. rokov minulého storočia. Firma alebo domáci majstri, ktorí toto zariadenie inštalovali, boli síce strojármi, no neboli zvonári. S pohľadu zvonára je tento systém amatérsky, konštrukčne ako aj ekonomicky nevhodný, kvôli kazovos-

samotných podláh a zábradlí. Zároveň ošetrovanie drevenej alebo v krajnom prípade kovovej konštrukcie ochrannými nátermi.

Finančné náklady a krytie

Celkové náklady na generálnu opravu zvonov sa pohybujú vo výške 26.000.- €. Požiadali sme o pomoc Ministerstvo Financí SR a poskytli nám dotáciu vo výške 10.000.- €. Po stretnutí s

ekonomickou radu farnosti sme požiadali pána starostu a poslancov obecného zastupiteľstva o pomoc. Na septembrovom zasadnutí obecného zastupiteľstva všetci prítomní poslanci nám schválili na generálnu opravu sumu vo výške 16.000.- €.

Ďakujeme všetkým dobrodincom, členom farskej ekonomickej rady, pánovi starostovi a poslancovi o podporu a pomoc a vyprosujeme od Pána pre nich hojnosť zdravia, síl, dar rady a múdrosti v spravovaní toho, čo im Pán zveril a požehnanie v osobnom a rodinnom živote.

Letné práce v Neštichu

V Neštichu počas júna a júla na kostole sa dokončili ríny a zvody na kompletne odvodnenie dažďovej vody mimo kostola. Lešenie bolo vypožičané od Ľubomíra Šima, Mariana Hornáčka a Dušana Tománka. Hranoly a dosky

poskytli Vladimír Sládek a p. Gróf, občerstvenie zabezpečovali manželky brigádnikov.

V priebehu augusta sa prekrylo strešnou krytinou schodisko na chórus. Na prácach sa zúčastnili majstri Metod Petrovič a p. Metelička, brigádnici P. Štibráný, V. Soós, M. Hornáček, V. Machala, D. Molda, P. Molda, J. Jelenek a E. Petrovič.

Pokračujú ďalšie práce

31.8.2018 začali práce v interiéri kostola na základe súhlasu KPÚ Trnava zo dňa 30.8.2018 na odstránenie dreveného obkladu okolo oltára. 7.9.2018 odborná radkyňa z KPÚ Mgr. Žofia Geričová stanovila postup ďalších prác v interiéri kostola. Sanačné práce na odstránení odutej omietky a vyčistení kostola prevádzali P. Štibráný, V. Soós, F. Bartoš a D. Molda a H. Moldová v dňoch 10.9. - 11.9.2018.

Dokončujú sa bočné dvere (kovové) z bočnej strany kostola pred schodmi na chórus a v pláne je aj renovácia hlavných dvier do kostola a ich umelecké zvýraznenie kovovými časťami, ako to býva v starých kostoloch, pod vedením majstra Pavla Krajčíroviča. Plánuje sa úprava priestoru pred kostolom novým povrchom z bezpečnostných dôvodov a aplikácia vápenej omietky v okolí oltára kostola s vápennou maľbou farebne prispôbenou súčasnému stavu farby v kostole.

Ďakujeme všetkým ochotným ľuďom za odbornú a brigádnicú pomoc a vyprosujeme hojnosť zdravia, šťastia a Božieho požehnanie.

Zvony boli posvätené 7. septembra 1930. Foto archív Dária Jajcayová.

ti a drahej údržbe elektrického vybavenia pohonov a uchytenia na dosluhujúcich ložiskách závesov. Samotná zvonová konštrukcia je pevne spojená s murivom veže a kvôli prenosu dynamických síl pochádzajúcich z pohybu zvonov do muriva spôsobujú praskanie, opadanie omietky, praskanie muriva a narušenie statiky kostolnej veže.

Technické riešenie

Na základe vyššie popísaných nedostatkov vidíme ako jediné východisko úplnú výmenu technického vybavenia zvonov t.j. zavesenie zvonov, srdcia zvonov a pohon zvonov. Realizácia by spočívala v postavení drevenej zvonovej stolicy, nových závesoch zvonov, novými lineárnymi motormi a novom automatizovanom ovládaní celého systému.

V havarijnom stave je samotná drevená konštrukcia schodiska na vežu ku zvonom. Je silno narušená červotočom, na mnohých miestach sú nefunkčné zábradlia, podlahy jednotlivých medzistupňov sú vypadané a pri výstupe do veže údržbou a servisom ku hodinám alebo zvonom hrozí vážne riziko úrazu. V rámci rekonštrukcie je nutná výmena a osadenie muriva nosných drevených trémov do nových veže, schodísk na jednotlivé podlažia,

Práce na lešení v Neštichu.

Foto Marián Hornáček

OTEC BISKUP LUDOVICK MINDE

BISKUP Z TANZÁNIE

Hneď po farských hodoch do našej farnosti zavítala vzácna návšteva, **Ludovick Minde**, tanzánsky biskup z diecézy Kahama, asi vôbec prvý africký biskup v našej farnosti. Prišiel oplatiť návštevu svojmu dlhoročnému priateľovi, nášmu dekanovi, ktorý jeho diecézu v Kahame navštívil dvakrát, v roku 2008 a 2011. My sme využili príležitosť a po spoločnom slávení omše sme mu adresovali zopár otázok.

Aká bola vaša cesta ku kňazstvu?

Myslím, že moja cesta súvisí s dobrou kresťanskou formáciou zo strany mojich rodičov. Boli to ľudia modlitby, formovaní sviatostami, predovšetkým sviatostou zmierenia a eucharistie. Na omšu sme chodili každý deň. Už o šiestej ráno sme bývali v kostole. Tam som od kňazov počúval otázky: Rád by si sa stal kňazom? Chcel by si ísť do seminára? Takto vlastne začala moja cesta do seminára, kde hlavnú úlohu zohral príklad zo strany mojich rodičov. Okrem sviatostného života, boli moji rodičia tiež veľmi dobrí a štedrý ľudia, ktorí radi pomáhali chudobným. Zomreli však skôr, ako som bol vysvätený za kňaza.

Máte viac povolání v rodine?

Som z jedenástich detí, okrem mňa ešte dve sestry vstúpili do rehole, žiaľ, obe už zomreli.

Je to bežný počet detí v rodine?

V minulosti áno, dnes už tak nie.

Ste prvý raz na Slovensku?

Už druhý raz, prvý raz som bol na Slovensku v roku 2015 v Žiline.

Ako vnímate rozdiely v slávení omše u nás a v Tanzánii? U vás sa počas liturgie i tancuje, ľudia sú viac „živí“, dĺžka omší je bežne v nedeľu i dve hodiny...

Ludvick Minde, biskup diecézy Kahama. Je druhým biskupom tejto mladej diecézy. Ako prezradil v jednom rozhovore, na začiatku pôsobenia vo svojej diecéze býval v sklade. Všetko sa budovalo a buduje postupne.

Nevidím až taký veľký rozdiel, bol som šťastný včera i dnes. Ľudia na omši spievali, prejavovali radosť a táto radosť vychádzala zo srdca, nechválili Boha len slovami. Myslím, že liturgia u vás je veľmi povzbudzujúca v porovnaní s inými miestami na svete, kde je zopár starých ľudí v kostole, žiadny spev, máte pocit,

že ste na pohrebnej omši. Ťažko ju však porovnávať s Tanzániou, cirkev je u nás veľmi mladá, plná života, ale i napriek tomu si myslím, že i u vás cirkev žije.

Ako dlho budete na Slovensku?

Aký máte program?

Dva týždne. Mám program na celé obdobie. Starajú sa oň otec Peter a Ben, navštívim rôzne kostoly, školy...je to tiež dovolenka pre mňa, čas kedy si chcem oddýchnuť.

Kam smerujú vaše kroky po návšteve Slovenska?

Navštívim ešte Rím, pôjdem pozrieť našich piatich tanzánskych kňazov, ktorí tam študujú. Viete, treba dávať na nich pozor, povzbudiť ich, aby dobre študovali, skončili v termíne a hlavne, aby sa vrátili domov pomôcť biskupovi. Veľmi ich potrebujeme v pastoračii.

Plánujete požiadať svätého otca i o peniaze na stavbu školy či nákup kníh, ako vám odporučili vaše deti z diecézy?

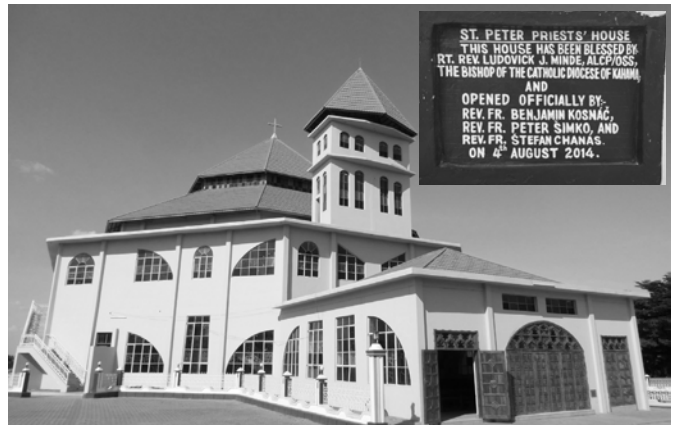
(Smiech). To sú len bláznivé nápady mojich detí.

Povedzte nám niečo o vašej diecéze. Aké sú vaše plány do budúcnosti?

Kahama je mladá diecéza, ja som jej druhý biskup. Mám dvadsať

Otec Ludvick v rozhovore s redaktormi.

Mnohé kostoly, fary, nemocnice, školy, môžu byť postavené len vďaka misijným príspevkom.

Skeňazmi nášho dekanátu. V dp. Dušan Jurák (zľava) a vdp. Peter Sabol (sprava).

Program bol bobatý, ale našiel sa v ňom čas aj na vychádzku do prírody.

sedem farností, ja sám mám na starosti dve z nich, kňazov mám v diecéze málo - štyridsať, z toho desať je misionárov napr. z Talianska či Argentíny. A plány? Školy, kliniky, kostoly, farnosti, konventy...môžeme povedať, že niektoré plány sú dlhodobé iné krátkodobé, práce je veľa.

Ako vyzerá váš deň?

Ako na bojisku, bojujem od piatej rána do polnoci, niekedy dlhšie. Tu som si prišiel oddýchnuť. Akonáhle bude brána biskupstva opäť otvorená, čaká na mňa veľa práce: listy, sťažnosti, birmovky...

Uváľali by ste vo vašej farnosti dobrovoľníkov? Akých najviac potrebujete?

Veľmi rád, obzvlášť učiteľov, zdravotníkov, ľudí na stavbu...Otec Ben chodí do Tanzánie každý rok, pravdepodobne príde budúci rok vo februári, môžete sa k nemu pridať.

Tanzánia má 125 etník, vy po-

chádzate z etnika Chaga (čítaj Čaga), ktoré obýva oblasť pod Kilimandžárom, najvyššou horou Afriky, podarilo sa vám ju zdolať?

Áno, už keď som z tejto oblasti, tak som musel na ňu vyjsť.

Etnikum Chaga je tiež známe v Tanzánii svojim obchodným duchom, zúročili ste nejakú tieto schopnosti v diecéze?

To je ťažká otázka, možno keby ju zodpovedal o mne niekto, kto nie je Chaga. Povedzme, že ľudia z môjho etnika sú plní entuziazmu, horlivosti, snažia sa neustále napredovať a ísť jednoducho vždy dopredu.

Tanzánia je veľmi pokojná krajina, kde kresťania a moslimovia nažívajú v pokoji, ale ako vnímate ich spolunažívanie v pastorácii?

Kresťania sú veľmi úprimní, ale medzi nami, nemôžeme úplne veriť moslimom. Môžu vystupovať ako milujúci ľudia, ale vo vnútri môžu

mať skryté úmysly. Hovoria pekne, môžu i študovať na našich katolíckych školách, ale medzi sebou sa môžu správať inak, treba byť pozorný.

Čo by ste na záver odkázali našim farníkom?

V prvom rade by som povedal, že som bol dojatý účasťou na omši, pretože bol pondelok, bežný pracovný deň. Je vidieť, že ľudia majú blízko k Bohu a majú záujem o duchovný život. Rád by som vyzval Smoleničanov, aby zostali pevní vo viere, aby spoločne trávili čas vo farnosti, aby sa spoločne modlili, spolu prežívali radosť i starosti, delili sa o ne – to sú naše piliere viery kdekoľvek vo svete, nielen v Afrike alebo tu na Slovensku. A samozrejme, srdečne vás pozývam do Kahamy!

Zhovárali sa Emília Bihariová, Marianna Hudcovičová a Ján Jakubec.

Foto Andrej Lančarič, Ivana Štibraná, archív Peter Šimko

BLAHOŽELÁME

V júli oslávil životné jubileum 60 rokov náš mimoriadny rozdávatel' Eucharistie a dlhoročný spoľahlivý člen Farskej rady,
pán Ing. PĚTER JANIGA.

Ako manžel, otec, starý otec, vie veľmi dobre nielen o radoostiach rodinného života, ale aj o zodpovednosti a starostiach. Okrem toho sa aktívne angažuje aj v obci ako poslanec.

Každý človek má v živote aj veľké udalosti, úspechy, ale najväčšiu časť života tvoria práve každodenné nenápadné úlohy, starosti a radosti.

Milý Peter, želáme Ti, aby si vo všednosti dní nachádzal veľkosť obetavosti a sily lásky. Vyprosujeme veľa Božieho požehnania a pomoc Božej Matky.

redakčná rada a farníci

„POVEDZTE ĽUDOM, ŽE SME TU“

INGRID LANČARIČOVÁ

Už viackrát sme dovolenkovali v moslimskej krajine – v Turecku. V letoviskách sa žiaden kresťanský chrám nenachádza, aspoň som tam žiaden nevidela. Všade okolo sú samé mešity.

Aj keď sme počas dovolení nemohli navštíviť Boží chrám, vždy bol Pán s nami, stále sme ho mali pri sebe. V kázni pred našou dovolenkou som počula, že Pána Boha nemáme nechávať doma, ale máme s ním byť stále, aj na dovolenke a všade kam nás naše cesty zavedú.

Tento rok boli v Turecku aj naši známi zo susednej obce. V nedeľu poobede nám napísali, že našli nejakú kaplnku v Antalyi, vraj by tam mala byť o 18:00 sv. omša, či nepôjdeme s nimi. Vôbec sme neváhali a dohodli sme sa, že sa tam s nimi stretneme.

Keď sme si objednávali taxi, taxikár ani len netušil, kde by sa kresťanská kaplnka mohla nachádzať (v moslimskom svete). Bol však veľmi ochotný a odviezol nás na uvedenú adresu. Keď sme prišli na miesto, kde by sa kaplnka sv. Mikuláša mala nachádzať, nikto nám nevedel pomôcť, keďže ani „domáci“ o takej kaplnke nič nevedeli.

Po chvíľke hľadania a blúdenia cez úzke uličky Antalye sme našli starý dom, na ktorom bol drevený kríž.

Kaplnku sme s pomocou taxikára našli a dohodli sme sa, že o hodinu nás počká na dohodnutom mieste.

Vošli sme teda dnu. Vyzerala to „obyčajná“ miestnosť s krížom na stene a malým oltárikom. Kňaz nás privítal, spýtal sa nás odkiaľ sme a ako sa máme. Bol veľmi priateľský a komunikatívny. Hoci sme trochu meškali, omša sa ešte nezačala. Ako keby čakali len na nás. Kňaz nám povedal, že nakoľko sme tam domáci aj turisti, omša bude v anglickom jazyku a dal nám knižku, kde bola napísaná v angličtine.

Na začiatku omše zapol rádio, kde mal nahratý zvuk zvonov a omša sa začala.

Hoci nás tam bolo málo (traja Turci, štyria Poliaci a siedmi Slováci), mali sme neskutočný zážitok. Prijímanie nám kňaz dal pod obojím spôsobom. Všetci, ktorí prijímali Pána, boli zhromaždení okolo oltára. Boli sme tam ako jedna rodina spolu s našim Otcom.

Na konci omše jedna Turkyňa zaspievala pieseň Panne Márii – našej nebeskej Matke.

Všetci spoločne sme spievali refrén: „Ave, Ave, Ave Mária, Zdravas, Zdravas, Zdravas Mária“.

Po skončení omše sme sa ešte chvíľku rozprávali s kňazom a povedal nám: „Povedzte ľuďom, že sme tu...“

Ak budete niekedy v Turecku, navštívte túto kaplnku.

Nikdy nevieme, kam nás Božie cesty zavedú. My sme v ten večer mali byť s Pánom. Veď ako sa píše v jednom žalme: „Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce. Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj, on sa už postará.“ – Žalm 37, 4-5

Adresa kaplnky: Haşim Işcan Mah. 1295 Sokah Nr.27-29, Antalya

NA BICYKLI DO SANTIAGA

DOMINIK PISAROVÍČ

Od Boha dostávame príležitosti, z ktorých niektoré sa už nikdy nepokujú. Môžeme sa ich chytiť alebo sa ich vzdať. Mne sa naskytla príležitosť zúčastniť sa cyklistickej púte do Santiaga de Compostela, kde sme s Božou pomocou prešli za 9 dní 1200km z Lúrd cez Burgos, Leon až do Santiaga. Cesta bola nádherná, plná zážitkov v prostredí nádhornej krajiny. V stručnosti sa chcem podeliť aspoň s jednou myšlienkou, tou hlavnou. V jednej z kázni počas púte zazne-

lo: „Každý máme vo vnútri dvere, ktoré keď otvoríme, nájdeme dlhé schodisko k nášmu svedomiu. Nebojme sa, otvoríme ich a zostúpme k svojmu svedomiu a nájdeme Boha. A On zmení náš život.“ Myslím, že práve toto je ten pravý zmysel púti. V tichosti a v pokore sa zastaviť, nazrieť do svojho vnútra a priblížiť sa k Bohu. A za túto príležitosť som Bohu nesmierne vďačný, že som s vypnutým telefónom a bez internetu mal možnosť v tichosti putovania nazrieť do svojho vnútra.

Je však ľahké vojsť do ticha, keď sme na púti, v cudzej krajine, v skupine pútnikov s rovnakým cieľom, to dokáže každý. Ale čo doma? Ticho už v dnešnej dobe nie je moderné, ale napriek tomu je nesmierne dôležité. Netreba k tomu veľa, na začiatok stačí ráno cestou do školy/práce vypnúť autorádio / vytiahnuť slúchadlá z uší a namiesto hudby začať dialóg s Bohom: „Čo máš pre mňa dnes pripravené? Ako môžem dnešný deň prežiť s Tebou lepšie ako ten včerajší?“

DUCHOVNÉ ZÁŽITKY POMÁHAJÚ POOKRIAT'

DAŠA LANČARIČOVÁ

Končí sa leto a s ním čulý cestovný ruch a presun turistov a dovolenkárov na cestách. Horúce slnečné lúče, príjemná morská voda, vôňa borovic, rozpálené pláže, rozmanitosť kulinárskych špecialít, skvelí priatelia, čo viac by si človek na dovolenke mohol priať. Oddychuje telo, ale myseľ niekedy bije na poplach a občas trvá viac dní, kým sa ukľudní a prepne na šetriaci režim. Výlety, spoznávanie nových krajín, ľudí a ich zvykov nás obohacujú a rozširujú náš obzor o nových krajinách. Prítomie krásnych chrámov a slnečné lúče preliezajúce cez farebné vitráže ich okien

stišujú tlkot srdca, uvoľňujú myseľ a človek cíti ohromnú prítomnosť Stvoriteľa, veľkosť a krásu jeho diel a nekonečnosť jeho milosti, lásky a dobroty. Prítomnosť na omšiach v týchto cudzích miestach je tajomná a vnútro trhá pocit vďaky za tieto krásne prežité chvíle. Okolo množstvo ľudí, ktorých spája rovnaká viera a Otčenáš modliaci sa v rôznych svetových jazykoch odrazu znie majestátne a veľkolepo. Na plátne sa premietajú slová známych piesní a ani si neuvedomujeme a množstvo ľudí naokolo oslavuje Pána jedným hlasom a jedným jazykom. Sú to veľmi silné

a veľkolepé chvíle, ktoré naplňajú dušu pokojom a vďakou. Pre tieto jedinečné okamihy sa oplatí merať stovky kilometrov a cestovať do neznámych a tajomných krajov. Pri takýchto svätých omšiach sa v značku pokoja prelínajú ruky rôznych farieb a úsmev okolo stojacich zaženie únavu a skrúti množstvo kilometrov, ktoré nás delia od domova. Sú to neopakovateľné chvíle, ktoré sú hnacím motorom pre dni nasledujúce po našom návrate domov. Vďaka 'Ti Pane za veľkosť Tvojich diel a za nekonečnosť krás okolo nás, ktoré si pre nás pripravil.

KORLÁTKO 2018

DIANA VELICHOVÁ

Tak ako každý rok, aj počas týchto prázdnin sme sa s mladými vybrali vdýchnuť trocha života zručanine hradu Korlátko. Tentokrát sme do Cerovej vyrazili už v nedeľu 8. júla, aby sme nestrácali drahocenný čas.

Každý deň sme začínali rannou modlitbou, lebo bez Božej pomoci by sme nič nedokázali. Približne do 14.00 hod. sme hradu naplno venovali svoju pozornosť. Každý mal svoju úlohu - či už kosenie, trhanie buriny, murovanie, hľadanie kameňov, natieranie a opravu zábradlia. Poobede sme mali voľnejší program - spoločenské hry, softbal, opekačka. A nesmelo chýbať naše obľúbené kúpanie na priehrade v Jablonici. Tiež sme sa zúčastňovali svätých omší na Cerovej, aby sme načerpali nové sily a poďakovali za všetko, čo sme v daných dňoch zažili.

V tomto roku sme na Korlátku zažili aj niečo nové. Organizovali sme Deň otvorených dverí.

Pre návštevníkov bolo pripravené malé občerstvenie, aktivity pre deti i dospelých, sprevádzanie po hrade a tiež svätá omša, ktorú nám odsľúžil náš pán dekan. Spočiatku sme sa báli, ako to všetko zvládneme, no dopadlo to úžasne. Ľudia boli veľmi priateľskí, usmievatí, akoby patrili medzi nás, a to bolo pre nás to najvzácnejšie.

Z úst nejedného človeka zaznela otázka: „Prečo to robíte? Čo z toho máte?“ Naša odpoveď znela: „Dobrý pocit, že robíme niečo užitočné a zároveň zažívame nové veci, krásne dobrodružstvá, upevňujeme priateľské vzťahy, a tiež rastieme vo viere.“ Vedť ako povedal jeden známy človek: „Žijeme z toho, čo dostaneme, ale život utvárame tým, čo dávame.“

Na sviatok Sedembolestnej Panny Márie sa začína 40-dňové reťaz pôstu a modlitieb za kňazov (15.9-24.10). Púť za kňazov v Šaštíne bude tento rok v sobotu 29. septembra. Hlavným celebrantom na sv. omši bude otec arcibiskup Stanislav Zvolenský a hosťom, ktorý bude mať prednášku bude otec Marián Kuffa. K úcte budú počas púte vystavené relikvie blahoslavených Titusa Zemana a sestry Zdenky- záhrancov kňazov. Program púte je zverejnený na www.postaputzaknazov.sk, tabuľka na zapisovanie modlitieb http://www.postaputzaknazov.sk/postaput/download/tab_post_2018.pdf

LURDY S BONUSOM V ETTISWILLE

DÁRIA JAJCAYOVÁ

Blížil sa čas dovoleníek a ja som podchvíľou dostávala otázku: „Tak čo? Ideš aj tento rok? Klasička?“ Odpovedala som, že keď to bude Božia vôľa a Panna Mária sa „postará“, tak hej. A „postarali“ sa obaja aj tento rok :-).

Zistila som, že už 25. krát budem merať tú istú cestu; že idem na miesto, kde sa cítim neskutočne dobre; že sa opäť stretnem s ľuďmi, s ktorými tvoríme jednu veľkú rodinu, že idem „dobíjať baterky“ tam, kde sa nebo stretáva so zemou; že môžem slúžiť tam, kde ma potrebujú... že... dalo by sa toho vymenovať ešte oveľa viac... ale Lurdy sú už raz také...

Služba na stanici sa striedala so službou na letisku alebo so službou v kúpeľoch. Medzitým som sa snažila - okrem stretnutí so starými alebo novými známymi - využiť čas na stretnutie s Eucharistickým Kristom, takže moja cesta často smerovala do „adoračky“. Veď to poznáte. Všetci máme za čo ďakovať, a keďže všetci máme aj kopec problémov, je aj o čo prosiť, o čom rozprávať, nazvala by som to, že „spojenie“ bolo permanentné :-).

Raz som si na mobile prezerala správy, len tak surfovala a zist'ovala, čo je nové, keď som „náhodne“ (ale všetci vieme, že náhody neexistujú) naľabila na článok, kde sa písalo o Eucharistickom zázraku v Ettiswille vo Švajčiarsku. Nakoľko som o ňom počula prvýkrát, článok som len tak „zhltnúla“ a keďže som zvedavý človek, hneď som zist'ovala, kde ten Ettiswill je a či to miesto náhodou nemáme po ceste, aby sme sa tam zastavili. A myslíte si správne, že to po ceste bolo...

Mojich supútников som nemusela vôbec presvedčať, aby sme si tam cestou urobili prestávku. Privítalo nás tiché, pokojné mestečko (a to bol pracovný deň, keď sme tam prišli), usmievaví domáci, otvorený kostol aj kaplnka. Strávili sme tam úžasné chvíle, ktoré sa ale ťažko opisujú. Chcem len toľko povedať, že keď budete mať cestu do Švajčiarska, vrelo odporúčam navštíviť.

A prikladám aj popis zázraku, ako som si ho prečítala aj ja: (prevzaté z www.verim.sk)

V Ettiswille sa nachádza svätynia na pamiatku eucharistického zázraku, ktorý sa stal v roku 1447. AnnVögtli, členka satanistickej sekty, ukradla z farského chrámu krabičku s veľkou hostiou. Hostiu našli v blízkosti plotu uprostred žihľavy vyzdvihnutú do výšky a obklopenú živým svetlom. Bola rozdelená na sedem kusov spojených tak, aby vyzerali ako kvet. Mnoho pápežov priznalo návštevníkom svätyné odpustky. Veľká slávnosť kaplnky zázraku sa koná v nedeľu Laetare (4. pôstna nedeľa) nasledujúce dva dni.

Najdôležitejším dokumentom, ktorý popisuje zázrak, je "Protokol pravdivosti". Zostavil ho 16. júla 1447 Herman von Russeg, Lord z Buronu. V preklade sa hovorí:

„V stredu 23. mája 1447 ukradli svätú hostiu z farského kostola Ettiswill, no krátko nato ju našla Margaret Schulmeisterová, mladá dáma, ktorá pásala stádo oštipaných. Svätá Eucharistia nebola ďaleko od farského kostola, v blízkosti plotu pobodená na zemi medzi žihľavami a vyzerala ako jasná kvetina.“

Po dôkladnom vyšetrení zatkla polícia mladú ženu, Annu Vögtli z Bischoffingenu, ktorá sa z vlastnej iniciatívy čoskoro sama priznala k všetkému: „Keď som prešla úzkou železnou bránou držala som veľkú hostiu. Ale hneď ako som prešla za stenu cintorína, hostia oťažela tak, že som ju už nedokázala uniesť. Keďže som sa nemohla pohnúť dopredu alebo späť, odhodila som ju v blízkosti plotu do žihľavy.“

Svätú hostiu objavila Margaret Schulmeisterová. Povedala: "Keď som prišla s mojimi oštipanými k tomu miestu, kde bola hodená Najsvätejšia sviatosť, moje zvieratá zastavili a nechceli sa pohnúť. Požiadala som o pomoc dvoch mužov, ktorí prechádzali na koňoch. Dvaja muži však zbadali v tráve ukradnutú hostiu rozdelenú na sedem častí. Šesť častí tvorilo kvet podobný ruži a obklopovalo ich veľké svetlo.“

O situácii informovali miestneho farára. Prišiel hneď spolu so všetkými farníkmi, aby hostiu zbral a premiesol späť do kostola. Zobral všetkých šesť častí, ale keď chcel zdvihnúť siedmu časť zo stredu kvetiny, ostala prilepená na zemi pred očami všetkých. Situáciu interpretovali ako znamenie a rozhodli sa na tom mieste vybudovať kaplnku.

Šesť častí uložili v kostole v Ettiswill a stali sa posvätným objektom veľkej úcty obyvateľov obce i cudzincov. Boh tu vykonal veľa zázrakov. Kaplnka a oltár boli konsekrované 28. decembra 1448, teda rok a pol po udalostiach.

POZVÁNKA DO MÚZEA

EVA HAJIČKOVÁ

Najnovšia časť expozície je zameraná na bohatstvá, ktoré ukrýva v sebe farská knižnica. Súčasťou expozície sú aj historické ornáty. Expozícia korešponduje s miestom, kde sú muzeálne zbierky vystavené. Stará fara slúžila dlhé roky ako byt pre kňaza a na začiatku 90.tych rokov bola aj živým pastoračným centrom.

EUCHARISTIA

NAŠE BOHATSTVO

JANA ZVONÁROVÁ

Každý piatok sa u nás v kostole koná poklona k Eucharistickému Ježišovi za našu farnosť. Sviatosť oltárna je vyložená hneď po sv. omši až do polnoci. Ježiš čaká na nás. Po celú túto dobu môžeme k nemu prísť, prosí, ďakovať alebo len v tichu hľadiet' na neho, byť v jeho prítomnosti, odpočinúť si pri ňom. Môžeme sa pri ňom modliť rôzne modlitby alebo sa s ním len porozprávať. Niektorí sa pýtajú, ako sa mám s ním rozprávať? Ako pomôcku alebo návod ponúkam v nasledujúcich riadkoch rozjímajúc sv. Antona Mária Clareta:

Nie je potrebné vedieť mnoho, aby si sa mi páčil. Stačí, že ma miluješ. Hovor teda so mnou, akoby si sa rozprával so svojim najbližším priateľom.

Chceš ma pre niekoho o čosi žiadať?

Povedz mi jeho meno a potom mi povedz, čo chceš, aby som preňho teraz urobil. Žiadaj veľa! Nebanbi sa prosíť. Povedz mi jednoducho a priamo o biednych, ktorých chceš potešiť, o chorých, ktorých vidíš trpieť, o zblúdených, ktorých si túžobne želaš vrátiť na správnu cestu. Povedz mi za všetkých aspoň jedno slovo.

Potrebuješ nejakú milosť pre seba?

Povedz mi otvorene, že si pyšný, sebecký, neporiadny, náladorý... Potom ma požiadaj, aby som ti prišiel pomôcť zdolať tvoje útrapy. Nebanbi sa. V nebi sú mnohí spravodliví, mnohí svätí, ktorí mali také isté chyby. Ale oni pokorne prosili. A postupne sa od nich oslobodili. Nebanbi sa žiadať ani o zdravie, ani o úspešné ukončenie svojich prác, zámerov či štúdiá. Toto všetko ti môžem dať, aj ti to dám. Čo potrebuješ práve dnes? Čo môžem pre teba urobiť? Keby si len vedel, ako veľmi si želám pomôcť ti.

Cítiš sa azda smutný, alebo zle naladený?

Porozprávaj mi do najmenších podrobností, čo Ťa robí nešťastným. Kto Ťa zranil? Podel sa so mnou o všetko a čoskoro dospeješ tak ďaleko, až mi povieš, že podľa môjho vzoru všetko odpúšťaš. Ako odmenu dostaneš moje utešujúce požehnanie. Máš azda strach?

Cítiš v duši neopísateľné znechutenie, ktoré je neopodstatnené, ale predsa neprestáva jaťriť tvoje srdce? Som pri tebe, som po tvojom boku.

Vidím všetko, počujem všetko a ani na okamih Ťa neopustím.

Cítiš odstup od ľudí, ktorí Ťa mali predtým radi a teraz na teba zabudli, vzdialili sa od teba bez toho, aby si im dal na to podnet? Pros za nich a ak nebudú prekážkou pre tvoje posvätenie, vrátim ich k tebe. Nechceš sa so mnou podeliť o radosť? Prečo mi nedovolíš zúčastniť sa na tvojej radosť, keď som tvoj priateľ?

Porozprávaj mi, čo potešilo tvoje srdce a čo Ťa

rozosmialo. Možno si zažil príjemné prekvapenie, alebo si dostal dobré správy, list, prekonan si ťažkosť, dostal sa z bezvýhodiskovej situácie. To všetko je moja zásluha. Mal by si mi jednoducho povedať: Ďakujem, Ježišu!

Nechceš mi za niečo poďakovať?

Pozri, dal som ti toľko darov, za ktoré môžeš byť vďačný. Pre Teba som prežíval samotu a úzkosť v Getsemanskej záhrade, aby si sa už nikdy necítil vo svojej úzkosti sám. Pre teba som bol bičovaný a trním korunovaný, aby si sa mohol povzniesť nad bolesti každodenného života. Pre Teba som padol pod krížom, aby si aj ty dokázal vstať a kráčať ďalej. Pre teba som zomrel najbolestnejšou a najpotupnejšou smrťou, aby si ty mal život v radosť. Pre teba som odpustil svojim nepriateľom, aby si aj ty dokázal odpúšťať. Pre teba som sa z lásky ukryl do Oltárnej Sviatosti, aby som bol vždy s tebou.

Nechceš mi niečo sľúbiť?

Čítam v hĺbke Tvojho srdca. Ľudí možno ľahko oklamať, ale Boha nikdy. Hovor teda so mnou úplne otvorene. Budeš k ľuďom, ku ktorým si sa dodnes správal ako k nepriateľom jemný, milý a láskavý? Nuž dobre, vráť sa k svojim zvyčajným povinnostiam, svojej práci, k rodine, k svojmu štúdiu, ale nezabudni na tento čas, ktorý sme spolu prežili.

Zachovávaj pokiaľ môžeš lásku k blížnemu. Miluj moju Matku, ktorá je aj tvojou matkou a príd' opäť so srdcom, ktoré bude ochotné nechať sa viac naplniť láskou a odovzdať sa môjmu Duchu. Potom budeš nachádzať v mojom srdci každý deň novú útechu a novú dobrodenia.

Pokiaľ tvrdíš, že nemáš čas, nestíhaš ani sv. omšu, nevadí. Každý piatok je kostol otvorený do ponoci. Hneď ako skončí sv. omša (podľa rozpisu) sa vyloží Sviatosť oltárna a Ježiš čaká na každého z nás, kedy mu venujeme aspoň minútku zo svojho času. Každý si vo svojom živote má určiť priority. Každý z nás má veľa problémov, ktoré zverujeme rodine, blízkym, priateľom. Povieme o nich aj Ježišovi? Zaujímame sa aj o naše farské spoločenstvo, o našu farnosť?

Ježiš na nás stále čaká. Je trpezlivý, nikdy ho to neprestane baviť. Má náš rád. Ježiš je dobrý a dobro vtedy zvíťazí nad zlom.

Koľkokrát sme takí roztržití počas adorácie. Máme rôzne myšlienky. V tom tichu všetko na nás doľahne a nemôžeme sa sústrediť. Vtedy všetko s vierou odovzdajme Ježišovi. Rozprávajme sa s ním a on nám do srdca vloží poznanie, že o všetkom vie, ale chce to počuť od nás.

VYUŽÍME PONUKU ADORÁCIÍ

EMÍLIA BIHARIOVÁ

Letné mesiace júl a august som opäť trávila v Tanzánii. Po prilete vždy zostávam pár dní v jednej rodine v Dar es Salaame. Bývajú v lepšej štvrti, čo je viditeľné na luxusných domoch, autách či oblečení. I napriek tomu, že títo ľudia nemajú hlboko do vrecka, ma vždy prekvapuje ich účasť na adorácii vo farnosti sv. Gašpara. Nie, vôbec nepotrebujú celodenný rozpis alebo zopár skalných žien, ktoré sa prestriedajú, aby Ježiš nezostal sám. Pestrosť veľkého zloženia a množstvo duší ma vždy udivuje. Hádam ešte viac i úcta manifestovaná vonkajším prejavom. Nik nekl'aká na jedno koleno a šup zašuchnúť sa do lavice. Poklona po príchode je v pomalom tempe, bez ohľadu na vek návštevníka, každý pokľakne na dve kolena, zotrúva v tichej modlitbe, hlavu skloní až sa čelom dotkne podlahy a až potom si vyberie miesto v lavici na tichú adoráciu. Akoby vedeli, že i napriek nadobudnutým materiál- nym statkom bez Neho nemôžu nič.

Nech sú nám inšpiráciou na piatkovú večernú návštevu i slová malej-veľkej Matky Terezy: „Ak chcete rásť v láske, vráťte sa k eucharistii, vráťte sa k adorácii.“

Dodatok k príspevku „Udalosti okolo sochy P. Márie Lurdskej v Hlboči“ (Smolenický posol 2/2018, s. 10)

(ELEONÓRA ČURAJOVÁ)

O vzniku terajšej podoby jaskyne v Hlboči mi povedala pani Mária Ormandyová, ktorá prišla na pár dní do Smoleníc z Krakovian, kde sa zdržuje u svojej rodiny.

Vravela: „Raz keď sme skončili upratovanie a výzdobu jaskyne, boli tam stálice, ktoré so mnou pravidelne chodievali, ako Hela Slámová, Anka Čáčková, dakedy i Milka Smolková, ako obyčajne sme si ešte posedeli pred jaskyňou a pomodlili sa.

Raz tam prišiel jeden pán a vravel, že táto jaskyňa nadobudla túto podobu pred prvou svetovou vojnou: (prvá svetová vojna vypukla v roku 1914). Že bola v nej nie v takej hĺbke len malá štrbina, kde sa dala umiestniť malá soška Panny Márie. Ľudia, ctitelia Panny Márie sa chodili do tejto jaskyne modliť s patričnou úctou.

Keď sa začala rekonštrukcia, výstavba Smolenického zámku pred

prvou svetovou vojnou, čiže pred rokom 1914, pán gróf pozval na túto výstavbu majstrov a odborníkov z Talianska. Títo objavili aj jaskyňu. Prestavili ju do terajšej podoby a ešte aj skalu povedľa schodišťa osekali, aby bol k nej prístup. Schody boli provizórne, len veľké kamene slúžili za stupadlá, neobetónované.

Pani Ormandyovej ďakujem za túto informáciu a zároveň ďakujem v mene svojom a v mene všetkých pútnikov, ktorí milujú Hlboču, že pani Mária Ormandyová 25 rokov vykonávala túto službu s kamarátkami. Pripomínam, že pani Mária pochádza z Krakovian, privydala sa do Smoleníc. V roku 1990 11.2. po pohrebe pána Buknu hneď z cintorína sa vybrali na prechádzku do

Hlboču, naše vzácne pútnické miesto, navštívil počas svojho krátkeho pobytu v Smoleniciach aj otec biskup Ludovick Minda. Pookrial v prírode a v prítomnosti Božej Matky. Zistili sme aká univerzálna je pieseň Celá krásna si Mária, keď sa k nej pridá spevom aj on.

Hlboče s kamoškou Helou. Bolo práve Lurdskej P. Márie. Odvtedy táto jej ochota v tejto zásluhnej úcte k Panne Márii bola jej srdcovou záležitosťou. Teraz je chorá a služba v Hlboči pre ňu skončila. Stojí to za zamyslenie. Ona z Krakovian. Nie je to krásny príklad a počín jednej Krakovianky pre naše Smolenice?

BOŽIA MATKA (Pripravila Mária Romanová)

Môj Pane, ďakujeme ti, že si nám dal Máriu ako dar. Je to dokonalá žena. Nedokážeme žiť bez Matky – potrebujeme ju. Mária dokáže posilniť našu ženskosť, prostredníctvom ktorej môžeme ľahšie prísť k Ježišovi. Môj Pane, pomôž nám na príhovor Panny Márie prísť k Tebe. Nech sa pre nás všetkých stane skutočnou matkou, ktorá nám pomôže spoznávať, aký má Boh s nami plán. Mária, pomôž nám, keď strácame odvahu. Mária, pomôž nám, keď strácame cestu, ktorá nás vedie k Ježišovi. Mária, pomôž nám, aby sme svoje životy odovzdali Tvojmu Synovi Ježišovi. Amen.

Umožnime deťom žasnúť, aký krásny svet stvoril Pán

MARIANNA HUDCOVIČOVÁ

Sv. František Assiský častokrát chválil Boha za stvorené veci, ktoré nás obklopujú, brat mešiac, sestra luna... Deti majú v sebe prirodzené žasnutie nad krásami stvorenia. Nechajme ich, nech žasnú!

Umožnime im to. Vezmime ich na takú prechádzku, kde sa malé deti môžu zastaviť pri tom, čo ich zaujme. Už len keď sa pozerajú na chodníček, cez ktorý pochoduje mravenčia výprava, list v potôčiku, cez ktorý preteká vodopád, veвериčky, ako sa naháňajú na strome, lienka priletela na kvet. Lúčne koníky, ktoré si robia preteky na lúke. Nechajme ich počúvať koncert svrčkov. Vyjdime s nimi na „Mesačnú horu“, u nás v rodine je to Molpír. Pozorujme s nimi modrú oblohu so šľahačkovými, ovečkovými a autíčkovými oblakmi. Fúkajme s nimi púpavy. Zbierajme gaštany a nechajme to na ich fantázii, čo z nich urobia. Navarime na pieskovisku obed, pri vode pozorujme vlny ako sa dobiehajú. Umožnime im žasnúť, lebo to je detstvo.

SVEDECTVO NÁHROBNÝCH KAMEŇOV

ELEONÓRA ČURAJOVÁ

Keď prechádzam cintorín, zamýšľam sa a pozorujem, že mnohé staršie pomníky vymizli a sú tam miesto nich nové, dá sa povedať krajšie, modernejšie. Na tých starších je takmer na každom nápis: „Tu odpočívá v Kristu Pánu (XY)“ s dátumom narodenia a úmrtia a dolu nejaký citát zo Sv. písma alebo RIP. Napr. *Bože, buď nám milostivý, Odpočinitie večné daj im Pane, Bože nebuď nám sudcom ale Spasiteľom.* Prešli sme do novej doby. Nové trendy.

Už na nových pomníkoch sa to sotva nájde. Čiže keď si prečítame napr. že odpočívá v Kristu Pánu... Tak si uvedomujeme, že tu leží človek, kresťan katolík, ktorý zomrel zaopatrený sviatosťami zomierajúcich. Keď si prečítam ten citát napr. *Bože, buď im milostivý, pomodlím sa za mŕtvych, ktorým som prišla k hrobu a získavam aj odpustky.*

Namiesto toho je na mnohých pomníkoch napísané S láskou spomíname alebo len spomíname. A to je veľký rozdiel. Vytratilo sa aj tu náboženské povedomie. Na jednom pomníku je iba meno a namiesto náboženského symbolu iba lopta. Často som počula už ako dieťa i v

škole na náboženstve, že kňaz od oltára povzbudzoval a upozorňoval, že ak je v rodine chorý človek alebo starý, upozorňovať ho na prijatie sviatosti zmierenia.

Kňazi, aj pán dekan Mrva, mali veľmi dobrý zvyk, že keď niekto zomrel, tak vyhlásili napr. vo veku tom a tom zaopatrený sv. sviatosťami zomrel ten a ten. Pohrebná sv. omša bude, atď. Povzbudzovali aj k sv. spovedi pozostalých mŕtveho v deň pohrebu. Tu si ľudia uvedomili túto dôležitosť pred smrťou. Tak sa táto nevtieravá výzva dostávala do srdca ľudí. Tu mi utkvela jedna spomienka:

Keď mal Mons. Jozef Medový primície 22.10.1969 pripravovala som obetný stôl, kvety, sviece a pod. Po behovala som hore dolu po kostole, podotýkam, že obetný stôl bol medzi bránkou, nesmelo byť nič pompezné, ani ozvučenie, atď.

Jedna ženička stála vzadu ako sú prvé stoličky a pozorovala ma. Naraz sa ma opýtala: Nie si ty Elenka Čurajová? Som. Ja som Tereza z Dlhej, tvojej mamy neter. Vtedy som bola ozaj mladá a ona bola mamu navštíviť asi v roku 1935 a pobudla

u nás asi týždeň. Mala som ju rada. Potešila som sa, že po rokoch som sa s ňou stretla. Len čas na debatu nebol a len mi povedala:

Ja som sa vydala do Dlhej. 30 rokov som bola za nevestu. A naraz mi svokra povedali. Terezo. Ja už čoskoro zomrem. Prosím priprav postel a všetko čo treba k zaopatreniu a zavolaj pána farára, aby ma prišli zaopatrit'. 30 rokov sme spolu žili. Terezo, odpusť ty mne a ja odpúšťam tebe, ak sme si niekedy ukrivdili. Pán farár došli, svokru vyspovedali, udelili pomazanie chorých. Na tretí deň svokra zomreli. A dodala: Toto ma velice blaží, že takto sme sa so svokrou navzájom rozlúčili v úplnej zhode.

Nemala som viac možnosť sa venovať tejto mojej Terezke, takto som ju nazývala, keď bola u nás na návšteve.

Uvažovala som ako jej svokra túžila odísť na druhý svet zmierená, čistá, milujúca, stretnúť sa s Pánom. Aká tam v rodine panovala viera v Boha, taká samozrejماً, jednoduchá a bezprostredná.

Pripravujme sa deň čo deň na stretnutie s Pánom.

HRDINOVIA VŠEDNÝCH DNÍ

MIROSLAVA GREGUŠOVÁ

Po čase prázdnin a dovoleník nám mnohým nastala opäť tvrdá realita všedných dní. Žiť život podľa Božej vôle je podľa mňa kus hrdinstva. Teta Majka, ako ju všetci volali, bola upratovačka na detskom oddelení v nemocnici. Detom často pri umývaní stolov a podlahy spievala hity z rádia. Niekedy im aj zatancovala, pretože chodila do tanečného klubu pre starších a pokročilých. Sem tam niekoho schytila a tancovala po chodbe aj s ním. Nosila detom staré časopisy, krížovky a často potom klebetili o hercoch a spevákoch. Neurobila nič svetoborného, ale koľkým detom aj ich rodičom pomohla vo chvíli, keď im bolo ťažko, alebo mali strach, či sa cítili zle. Život sa stal zas o niečo znesiteľnejší. Nemá každý taký dar ani schopnosť ako teta Majka alebo náš bufetár, ktorý povie vždy niečo vtipné a musíte sa aspoň pousmiať, aj keď vám je na nič. Na úrade sú k vám milí, v obchode vám dobre poradia, niekto vás naozaj počúva, alebo vás niečím poteší. Skrátka každý potrebuje niekedy pohladenie po duši. Ale každý máme niečo, čo máme len „my“ a môžeme to použiť. Podľa mňa je hrdinstvo túto našu jedinečnosť použiť pre iných. Verím, že ste takýchto hrdinov už stretli, ešte stretnete alebo sa nimi stanete.

ŠTATISTIKY

PETER ŠIMKO

Krsty:

Arnold Krajčovič - 8.7.2018
 Oskar Škrabák - 22.7.2018
 Laura Holická - 17.8.2018
 Linda Petrovičová - 2.9.2018
 Simona Repová - 9.9.2018
 Dávid Kovačič - 16.9.2018

Sobáše:

16.6.2018 Tomáš Holkovič
 (Smolenice) a Patrícia Hradská
 (Vlčkovce)
 30.6.2018 Jeremy Borot (Paris) a
 Dana Huranová (Paris)
 18.8.2018 Miroslav Vlk (Trnava) a
 Andrea Slámová (Smolenice)
 25.8.2018 Samuel John Boehm

(Bridgewater - AUS) a Petra
 Vanková (Trnava)
 25.8.2018 Tomáš Baran
 (Modranka) a Kristína Hostinová
 (Smolenice)
 25.8.2018 Ondrej Ďuriš (Trstín) a
 Marianna Šubová (Biňovce)
 25.8.2018 Marek Slovák (Suchá
 n/Parn.) a Natália Horníková
 (Smolenice)
 29.8.2018 Tomáš Daneček
 (Bratislava) a Veronika Šmigrovská
 (Sereď)
 15.9.2018 Andrej Štibraný
 (Smolenice) a Kristína Dobiašová
 (Smolenice)

Pohreby:

4.7.2018 Mária Imrichovičová
 (1935)
 19.7.2018 Irma Selecká (1935)
 21.7.2018 Mária Galgociová
 (1936)
 24.7.2018 Vilma Pašeková (1923)
 11.8.2018 Mária Hečková (1935)
 17.8.2018 Mária Jánošíková (1930)
 24.8.2018 Mária Hačundová
 (1942)

**Každý strojom svojho štastia
JÁN JAKUBEC**

Človek počas dozrievania získa uvedomenie, že naše životy si riadime sami, svojimi myšlienkami, slovami, skutkami a nikto iný nemôže za to, čo sa nám deje, čo prežívame. Čo dávame, to dostávame a ešte aj s úrokmi. Učíme sa davat, učíme sa prijímať, lebo aj to treba vedieť - no najviac sa učíme milovať a odpúšťať. Všetkým a najmä sebe. Pokiaľ neodpúštiš sebe, ako sa to dá iným? Pokiaľ nemáš rád seba, ako môžeš mať rád iného človeka? Ako môžeš davat niečo, čo sám nemáš?... Výborné je na tom to, že byť lepším človekom sa dá hneď a kdekoľvek. Nič k tomu špeciálne netreba, stačí to chcieť. Byť zlý je ľahké, na to tiež nič netreba, to dokáže každý, len treba myslieť aj na následky, ktoré skôr, či neskôr prídu tiež aj s úrokmi. No láska, naozajstná láska je rozhodnutie - rozhodnutie milovať bez podmienok a to je už iná káva, nie vždy chutí, niekedy boli, no čo za niečo stojí, všetko niečo stojí, preto sa vždy oplatí lásku žiť za každú cenu! To je aj dôvodom, že prajem všetkým ľuďom dobrej vôle a špeciálne tým, čo o to stoja, veľa zdravia, štastia, pokoja, radosti a život naplnený hlavne láskou bez podmienok pre všetkých, až po okraj!+)

Výber z najkrajších modlitieb sveta

PRIPRAVILA MÁRIA ROMANOVÁ

Alexander Sergejevič Puškin

Pustovníci a panny, v búrkach a bojoch života, vynášli rôzne modlitby. Avšak žiadna z týchto modlitieb ma tak nedojíma ako tá, ktorú sa často modlia naši kňazi so smutnými očami v dobe pôstu. Túto modlitbu som sa najradšej modlil, lebo upadajúceho ma vždy prenikla neznámou silou:

Pán časov

vezmi z môjho srdca ducha lenivosti
 a taktiež hada túžby po moci,
 prameň roztopašnosti a taktiež ducha táravosti.
 Za to daj, aby som videl, Bože, vlastné hriechy,
 aby som nad bratom nevyslovoval tvrdý rozsudok,
 aby moje srdce oživoval duch pokory, lásky a čistoty...

*VÝLET S DEŤMI
 Zaujímavé miesta máme
 niekedy na dosah ruky
 alebo na pol hodiny cesty
 autom a trocha turistíky.
 Menej známy Banský
 náučný chodník nad
 Pezínkom oboznamuje
 turistov s najväčším
 banským náležiskom
 v Malých Karpatoch.
 Výprava pod vedením
 pána dekana bola tvorená
 deťmi a rodičmi, ktorí si
 chceli spestriť prázdninový
 čas.*

Farský časopis Smolenický posol. Vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada: Emília Bihariová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Janáčková,
 vdp. Peter Šimko, Ivana Štibraná.
 Cenzor: vdp. Peter Šimko.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13. NIHIL OBSTAT.